

Missió empresarial a Copenhaguen

Copenhaguen, 29 de Novembre del 2017

A través de l'Associació Catalana de Recursos Assistencials (ACRA) del 25 al 29 de novembre dues representants de SUMAR hem pogut visitar diferents recursos d'atenció a la gent gran a Copenhaguen (Dinamarca).

Les primeres sensacions són que els models més avançats en ACP de Catalunya, en el qual SUMAR hi està inclòs, estant molt alineats amb els diferents models d'intervenció que visitem a Dinamarca.

El gran canvi de paradigma d'aquest viatge, ha estat descobrir que hi ha recursos de final de vida per a persona grans i que no són residències geriàtriques. Aquí aquestes no existeixen.

El substitut d'aquest model de recurs són els habitatges o apartaments per a gent gran adaptats, que seria una mica diferent dels habitatges amb serveis que tenim a Catalunya.

Les polítiques públiques d'aquest país persegueixen que la persona envelleixi a casa el màxim temps possible. Un cop l'usuari necessita ja més assistència, el que per llei se li ha d'oferir és que en un període de 2 mesos pugui anar a la residència d'apartaments que la persona hagi escollit.

Es tracta de residències amb petits habitatges individuals i completament adaptats perquè la persona un cop hi entri, ja no hagi de marxar-ne més. També gaudeixen dels espais comuns, idèntics als espais propis d'una unitat de convivència.

El model és que l'usuari lloga l'habitatge o apartament per una banda i per l'altra banda (i en funció de les seves possibilitats) paga els serveis residencials que li ofereixen: restauració, assistència, serveis de neteja... la part que l'usuari no pot pagar, se'n fa càrrec l'administració.

Com que el concepte és de lloguer, l'usuari es porta tot el mobiliari excepte el llit i la cuina i els armaris que ja hi ha, i per altra banda no se'l podrà canviar d'apartament en cap moment.

Per tant, tot i que a Catalunya ja tenim aquests models d'habitatges amb serveis, per una banda no estant prou preparats (per exemple no disposen d'espais comuns pensats per a persones molt deteriorades) ni els habitatges estant adaptats i tampoc estant gestionats per una empresa amb una mirada assistencial. Per aquest motiu, l'usuari ha de marxar dels pisos assistits i acaba anant a la residència a morir.

El model d'intervenció sempre és des de la mirada de l'ACP. Són serveis i recursos que ja han nascut amb aquesta filosofia de treball i no han hagut de fer cap transició, per tant, tot el dia a dia els professionals i dels usuaris és molt fluid i natural i sumats a aquests models arquitectònics, la sensació és que la persona gran pot envellir tal hi com vol.

En totes les visites sentim poc sorolls, crits...òbviament també cal dir que el nivell de ratis de gerocultores és molt més alt.

Un altre fet característic a totes les visites és els dos nivells de gerocultores que tenen. La gerocultora experta i l'ajudant. Aquest aspecte pensem que és clau per poder avançar en la implantació de l'ACP en els nostres centres i per tant, a valorar.

Hem de tenir present que culturalment a Dinamarca hi ha molt de respecte cap a les persones grans i cap a l'envelliment, lluny d'aquesta discriminació que es pateix en els nostres països. També hi ha el tret cultural que la família no s'ha de fer càrrec de la persona gran i que qui sí ho ha de fer és l'estat.

En les visites que hem realitzat, us en posem alguns exemples:

VISITA A DRONNING ANNE MARIE CENTRET

Aquesta organització OK fondon no té finalitat de lucre i fa 50 anys que existeix. Gestionen 15 residències assistides, 1 hospital i 40 cohousing.

2000 persones hi treballen. La seva visió de l'organització és que les persones han de poder viure tota la vida.

Tenen diferents àrees prioritàries i una és l'estètica, el so, la llum...són aspectes que per ells tenen un impacte molt alt en el dia a dia de les persones i per tant, molt importants i a prioritzar. La idea és que tots els sentits han d'estar estimulats, perseguint sempre la sensació de casa.

Està prevista la construcció d'un poble pensat per a persones amb demències: amb més cases, pensades per a famílies amb persones amb demències. La resta de cases seran per persones joves amb inicis de demències que viuran amb les seves famílies.

La resta de cases seran per estudiants o per famílies amb nens. L'objectiu de tot és que les persones amb demències visquin en un entorn normalitzat: menjant el que volen, amb animals...

Els diferents serveis de l'organització són:

2 edificis amb 70 residents : el més jove 52 anys i el més gran 102 anys. També tenen un altre edifici amb 28 persones: de 29 anys amb problemes de drogues fins a 94 anys. Tenen un centre de dia de 30 places. Pressupost de 6 milions d'euros anuals. 11.000 metres de construcció.

Tenen 79 treballadors a jornada completa.

Hi ha només 2 residents amb GPS. La filosofia és donar molta importància als espais exteriors, per tant, totes les hores de llum els usuaris estant a fora de l'edifici. *Cal tenir present que en aquest país, la llum natural només és de 8h a 15h durant els mesos d'hivern.*

Hi ha un pacte amb les botigues de la zona que si una persona amb demència passeja i agafa algun element de les botigues, que no li diguin res i ho apunten. Han fet formació als botiguers.

El menjar ecològic que mengen passa del 65 %, és un objectiu del govern, sobretot a persones amb demències.

Els usuaris autònoms tenen tasques diàries, treballen en hivernacles que posteriorment es mengen.

Per ells és molt important el final de vida, per ells només potser digne: equilibri entre la persona que no pateixi dolor però donar-li el mínim de medicaments.

Tenen una infermera de desenvolupament que es dedica a pensar com millorar les coses. Aquesta és la manera per fer evolucionar les maneres d'atendre a la gent gran.

Un eix del seu model, és el treball comunitari: treballen conjuntament amb l'Ajuntament per buscar solucions comunitàries als usuaris que tenen més joves, evitant així els guetos per una banda i sobretot afavorint la inclusió social.

Els perfils dels professionals que hi de treballen són infermera i dos nivells de gerocultores: una és nivell gerocultora i l'altra seria un tècnic de grau de mig. Són formacions duals, barrejant anar a classe i a treballar.

A banda tenen un community manager per evitar problemes mediàtics.

Els altres professionals tècnics mitjos es vinculen com a serveis externs, i venen només quan l'usuari els necessita, sempre amb prèvia prescripció. Aquests són fisioteràpia, T.O i el terapeuta del moviment que també és un professional extern i es dedica especialment a moments de final de vida, fent molt de contacte físic a través del massatge.

Hi ha diferents dies de ball amb música, i alguns dies amb begudes incloses.

La democràcia dins la Residència és el fil conductor del seu dia a dia.

La tarifa és a tres parts:

1. D'un lloguer de 1000 euros al mes (que s'ajusta en funció de les possibilitats de cada usuari) i posteriorment
2. Hi ha el servei de la fundació de logística o hotelera, que són 500 euros al mes.
3. La part assistencial la paga cada administració en funció del nivell de la persona:

Nivell baix: 2.700= 370 euros /mes

Nivell mig 1: 9.000= 1210 euros /mes

Nivell mig 2; 19.000= 2.550 euros/mes

Nivell alt: 30.000= 4050 euros/mes

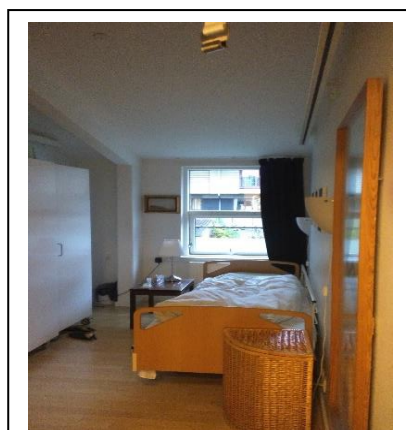

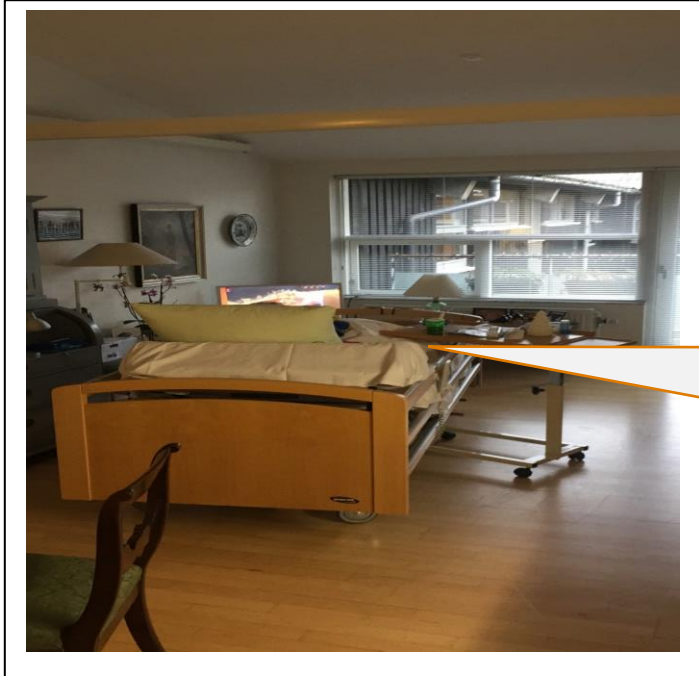
Sala de fisio

Entrada a la zona
dels pisos
residència

Exemple d'habitatge assistit individual

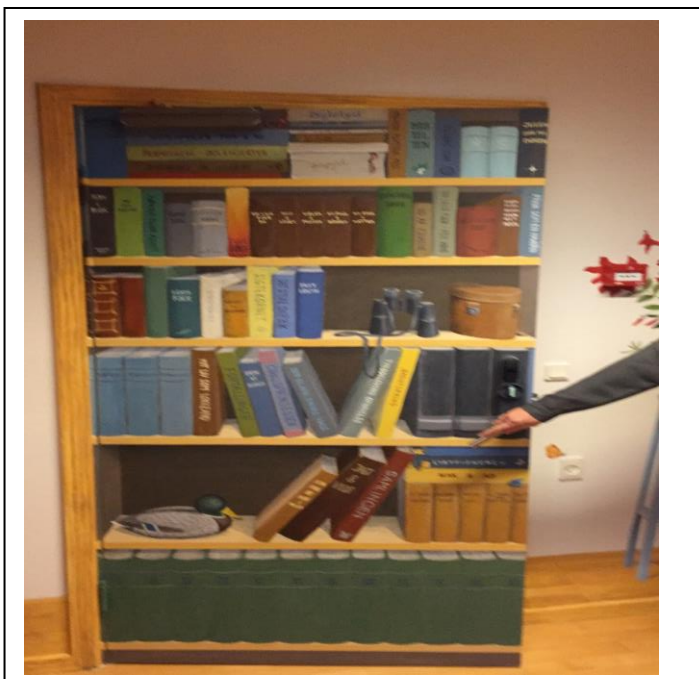
En aquesta foto observem un senyor enllitat que no es pot moure en el seu llit, mirant la TV.

Quina diferència aquesta situació en un recurs residencial com el nostre!

En aquesta visita vam poder veure tota una zona d'habitatges assistits per a persones amb deteriorament cognitiu. Pel fet d'evitar la contenció física i química, el que es busca és poder-los oferir espais on deambulin molt: amb passadissos amplis i generosos, llum càlida i decoració casolana.

El perill que hi pot haver, és que s'escapin per les portes d'emergència que per normativa han d'estar obertes. Una estratègia que han trobat és la de pintar les portes i així evitar que ells les identifiquin com a porta i marxin.

Aquí podeu veure alguns exemples de portes pintades:

El dibuix pintat d'una parella fent-se petons, com que els usuaris no volen molestar, no gosen acostar-s'hi. Aquest seria el dibuix que més els hi ha funcionat.

IDEES A DESTACAR:

- Portes pintades per gent amb deteriorament cognitiu que poden escapar-se.
- Possibilitat de fumar en zones interiors.
- Dos nivells diferents d'auxiliars de clínica.

VISITA A L'ASSOCIACIÓ DE RESIDÈNCIES PÚBLIQUES DE DINAMARCA: SELVEJE DANMARK

Ens expliquen els diferents models de gestió de les residències que hi ha a Copenhaguen.

- Residències públiques i gestionades pel mateix Ajuntament.
- Residències autogovernades, mitjançant la gestió delegada, per evitar el procés de licitació.
- Residències que es gestionen via gestió indirecta.

Els diferents models de residència, tots ells tenen el sistema *free choice*, on un cop feta la revisió a l'usuari, aquest pot escollir la residència on vol anar i l'administració té un màxim de 2 mesos per garantir-ho.

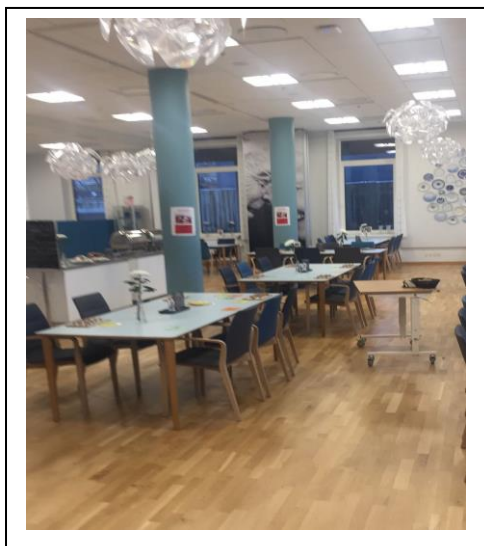
VISITA A AKACIERGARDEN

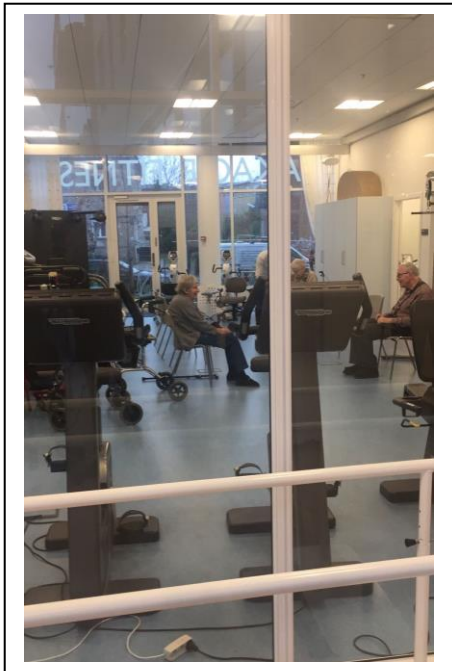
Visita a un centre que disposa de 95 apartaments individuals per a persones grans. Són de nova construcció, ja que es va fer el 2007.

En aquesta visita hem trobat molts aspectes rellevants i a tenir en compte per poder aplicar en els nostres centres:

Adjuntem moltes fotografies amb les oportunes explicacions:

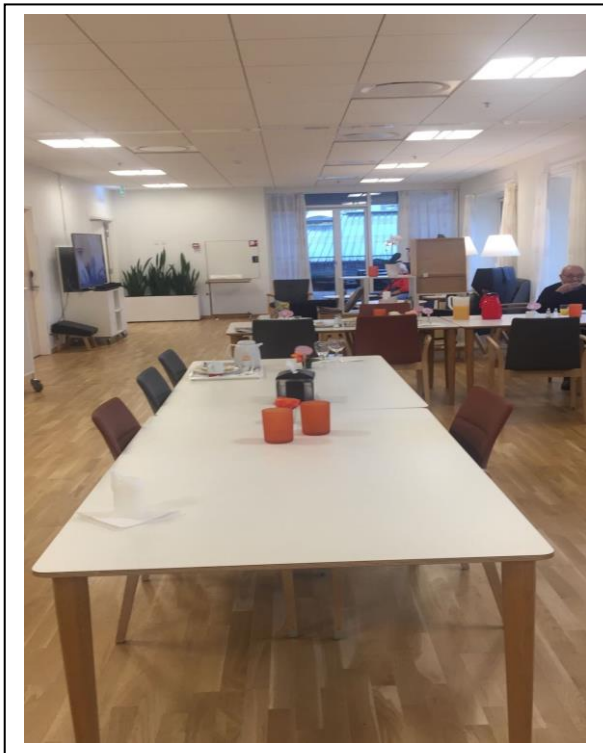
Aquest és un espai on es fan les activitats i alhora els usuaris poden anar-hi a menjar. Es busca el concepte de self-service i que estigui obert moltes hores al dia.

La **sala de fitness** és un espai pels usuaris i professionals.

D'aquesta manera es dóna servei als usuaris autònoms i els més dependents fan ús de la sala de fisio que hi ha a cada planta.

Aquest seria el **menjador d'una planta**. En aquesta planta hi ha 17 apartaments assistits.

Les persones que hi viuen tenen diferents nivells de deteriorament.

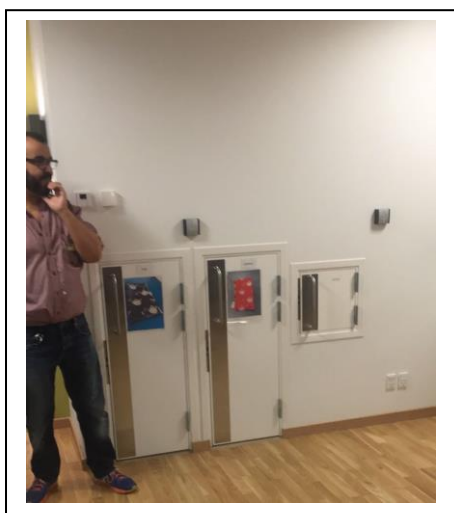
A cada planta hi ha **tablets amb diferents tipus d'informació:**

Activitats que es fan a fora del centre, per si alguna família vol sortir a algun lloc amb els seu familiar.

També hi ha la informació del menú diari, les activitats que es faran a dins la residència i els professionals que treballen.

Els **despatxos dels professionals** estant sempre oberts i amb vidres. D'aquesta manera garantim la visió dels professionals als usuaris i sobretot la família i l'usuari poden trobar fàcilment al professional en cas de necessitar-ho.

Cada usuari té una bossa d'un color diferent per buidar la roba personal i una altra per la roba de llit. Llavors ho tiren als tubs i arriba a la **bugaderia central**.

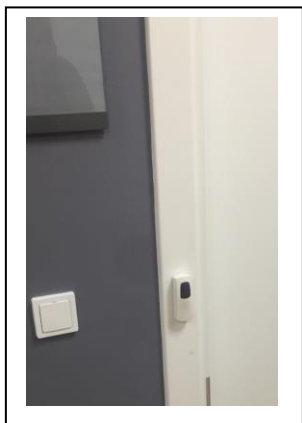

Als espais comuns de la Unitat, disposen de neveres amb **vidre transparent** que conviden als usuaris a menjar el que vulguin i quan vulguin.

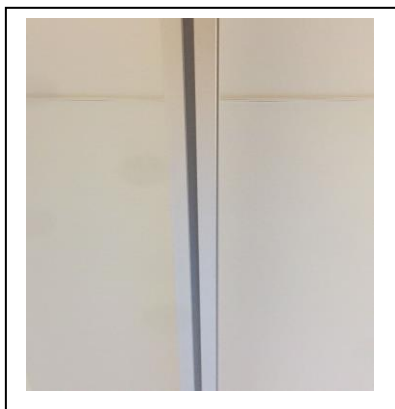
Cada professional abans d'anar al seu lloc de treball agafa el carro amb tot el material necessari per atendre a les persones grans i no haver de separar-se en cap moment.

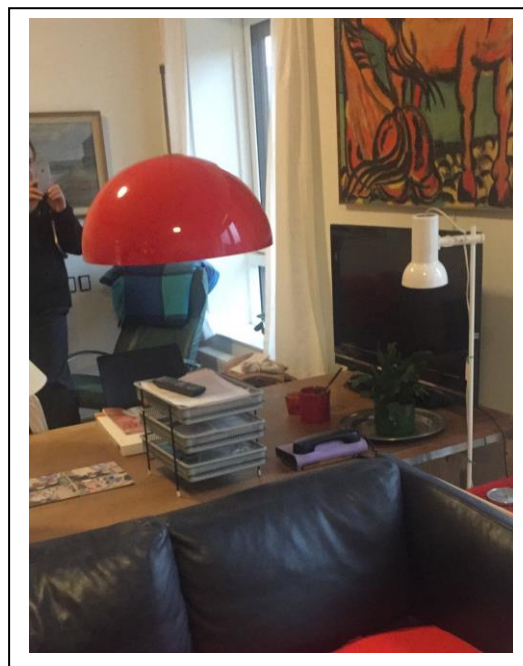
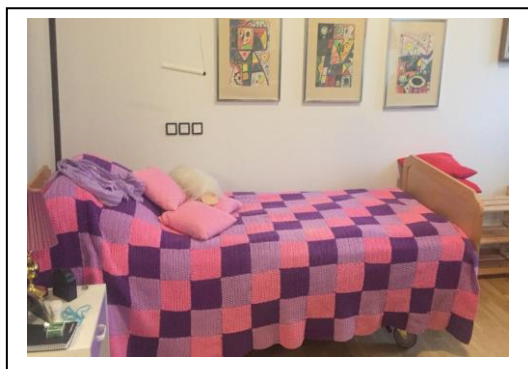
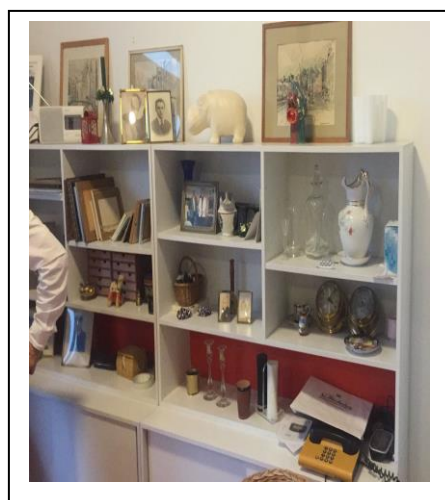
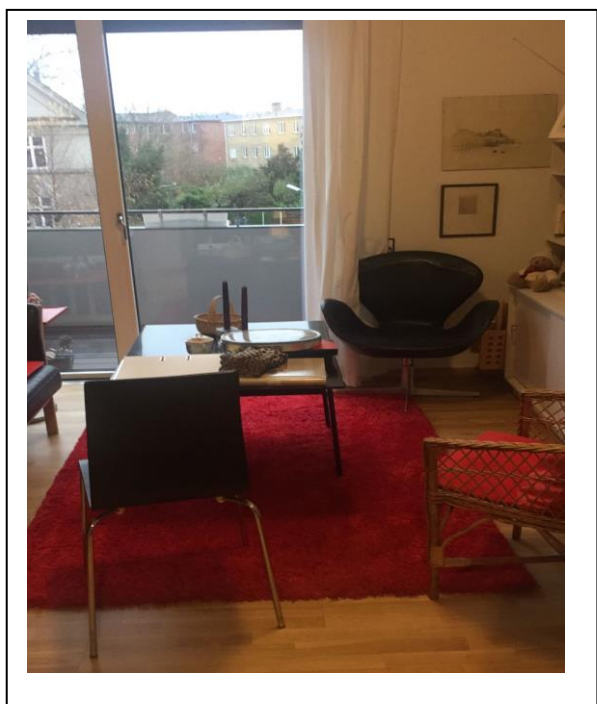
Aquí podem veure diferents fotos dels habitatges adaptats:

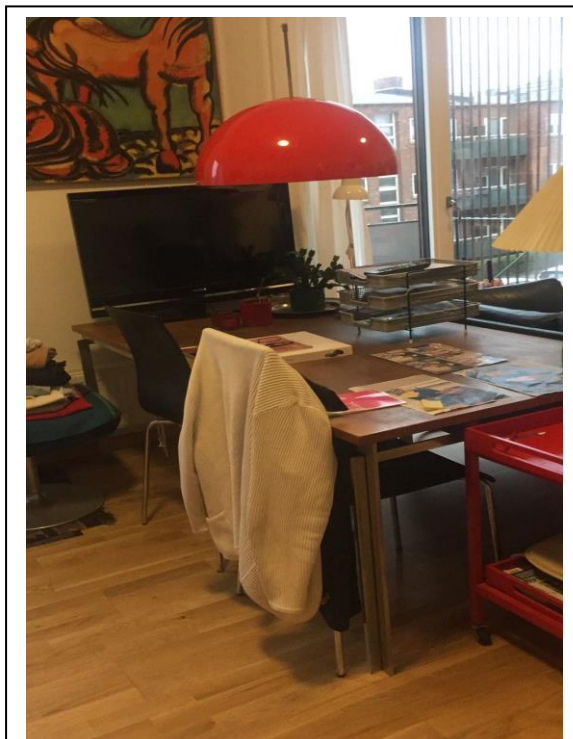
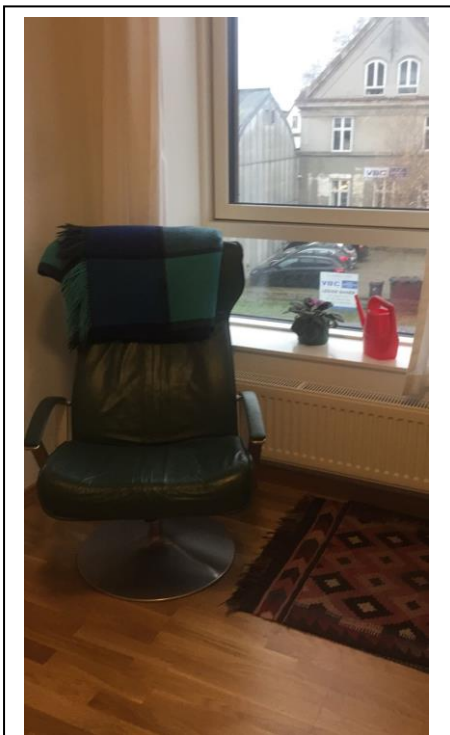

Tots ells disposen de **timbre** per demanar per entrar al que es considera la casa de les persones.

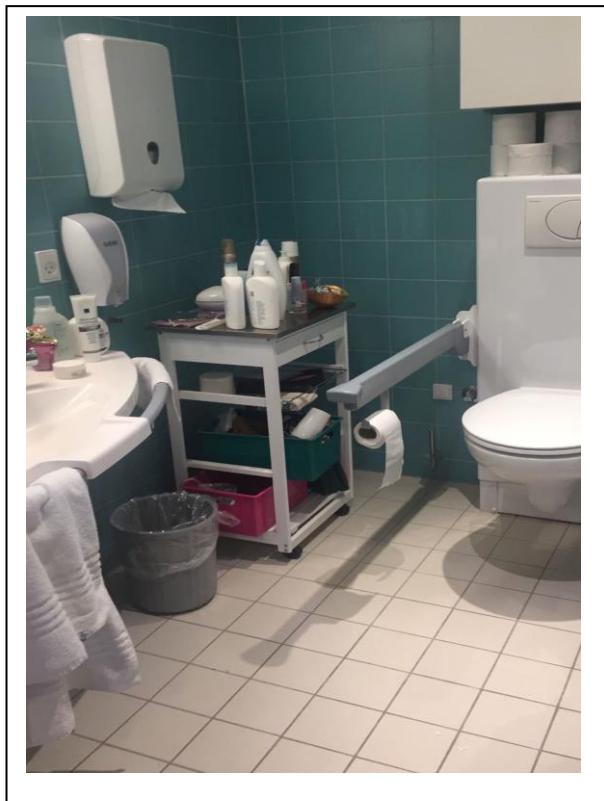
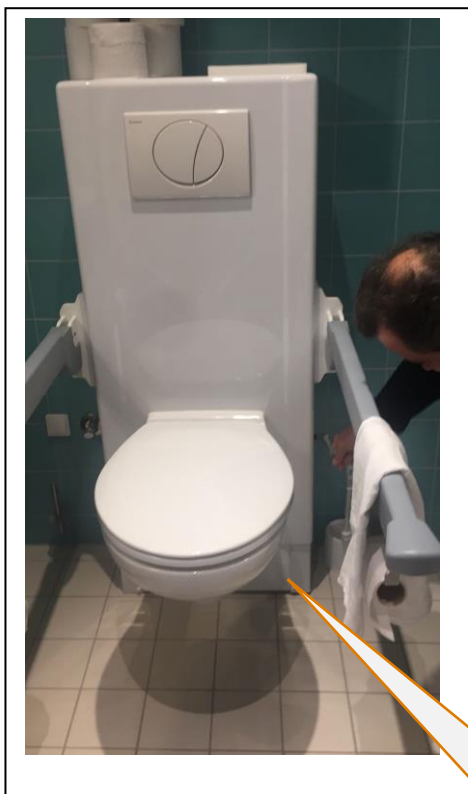

Cada habitatge disposa d'unes **guies en tot el sostre** que permetran que a través de la grua de sostre, la persona més deteriorada pugui ser traslladada del llit al wc i a la dutxa.

Els armaris porten
rodes pq els
usuaris els
col.loquin on
vulguin

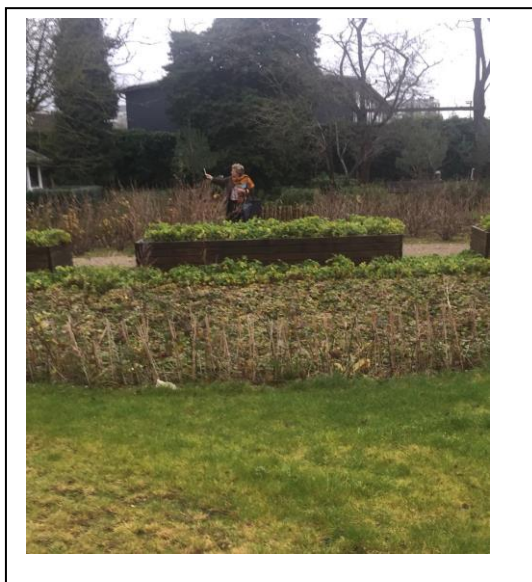
El wc disposa de manivela per puja i baixar al nivell de l'usuari.

En aquests països s'intenta que els usuaris estiguin moltes hores a l'exterior. Els jardins són circulars i a banda de caminar-hi, conviden a l'usuari a que hi passin coses: hi ha un banc per seure, un hort, un petita bassa d'aigua amb peixos, un xilòfon gegant per manipular... estant oberts a l'exterior i no hi ha necessitat de tancar-los.

Alguns usuaris porten GPS que detecta si marxen més enllà del radi pactat.

L'hort el treballen els usuaris autònoms i tot el que conreen s'ho mengen a la unitat.

Aquesta màquina
servei per netejar
les cadires de
roda.

Altres idees a tenir en compte:

- La idea és deixar de parlar d'atenció centrada en la persona, per parlar d'atenció basada en la persona.
- Tenen un servei d'acupuntura que es paga a part. En moments de final de vida, en situacions de dolor, la pròpia organització assumeix el cost d'algunes sessions per a la persona.
- Les cadires porten rodes petites, per evitar arrossegar als usuaris, ratllar el terra i fer soroll.
- Hi ha el protocol de suïcidi ja que tothom viu sol. Si es valora que hi ha risc, s'activa un protocol, com ara es treuen les manetes de les finestres i es fan sessions setmanals amb un tècnic.

ASPECTES D'INTERÈS:

- Tablet informativa .
- Timbres a les portes.
- Despatxos professionals amb vidres.
- No es remena roba bruta.
- Manivela per pujar i baixar el wc.
- Servei d'acupuntura.
- Carro per auxiliars.
- Màquina de renta cadira de rodes.

VISITA A HOLMEGARDSPARKEN

Descripció del complex residencial:

Holmegardsparken és una residència semiprivada, sense afany de lucre.

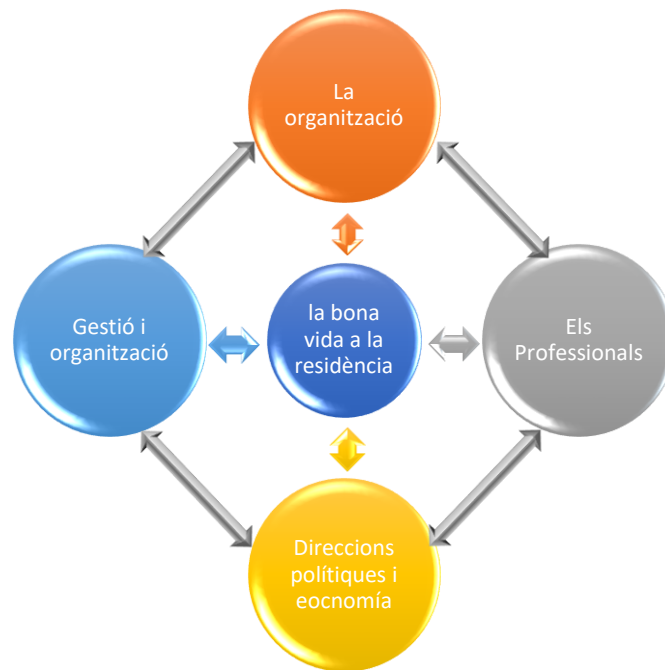
Té 122 usuaris repartits en 6 unitats de convivència de 20 persones cada una.

Aproximadament un 80% de les persones pateixen demència

Les persones que pateixen demència estan repartides en les 6 unitats i no n'hi ha cap que estigui pensada només per persones que pateixen demència, sempre busquen barrejar els perfils de persones.

Model de treball

Tenen un model de treball en que posen el centre la persona i que ells defineixen com: LA BONA VIDA EN UNA RESIDÈNCIA

La idea és que les persones grans pugin tenir una vida el més normal possible. Fan tot el que estigui a la seves mans perquè estiguin contents.

Algunes de les coses que fan:

A l'entrada de les unitats hi ha una pantalla tàctil on hi ha tota la informació del centre:

- Professionals que treballen aquell dia
- Activitats que es fan
- Menú
- Fotos
- La neteja de les habitacions es fa diària

Quan arriba una persona gran a la residència reben els documents propis dels serveis derivadors i que sovint expliquen totes les dificultats que té la persona. El primer que fan ells, és transformar aquests informes destacant sobretot les capacitats que té la persona.

El procés de pre incorporació és treballa apoca poc, venen a decorar la seva habitació uns dies abans de venir a viure-hi. Com que el concepte és que estant a casa seva, no els canvien mai d'habitació.

Quant deixen l'habitació, habitualment per la mort de la persona, l'han de deixar tal com l'han trobat.

Intenten satisfer tots els desitjos de la persona gran, l'hora de llevar-se, si vol esmorzar el llit, el menjador. Tot i que dins uns marges.

Entenen que si tenen 120 persones el centre també tenen aproximadament unes 600 familiars actius, que tenen visions diferents de com cal fer les coses i els inclouen.

Cada professional treballa només en una unitat per facilitar que coneguin millor a les persones.

Exemple d'un dia a dia:

- Comencen a llevar els professionals del torn de nit a les 7h i continuen a les 8h els de torn de matí, a les 10h tothom està vestit. (marge de 7h a 10h per llevar-se)
- De 10h a 12h hi ha diferents activitats: perruqueria, anar a comprar, tenen 2 autobusos que porten les persones que ho volen a passejar.
- 12-13h dinen, els professionals mengen amb ells. Els professionals no han de pagar el dinar, l'anomenen dinar pedagògic. Els professionals que porten tupper, han de menjar en un plat i amb les persones grans.
- Les persona grans poden escollir el que volen menjar entre plat calent o plat fred (típic Dinamarca), es serveixen el menjar ells mateixos i si es volen fer un Sandwich, per exemple, se'l fan ells mateixos ja que aquestes petites coses, diuen que els fa sentir valuosos.
- A la tarda fan diferents activitats: sortir, rebre visites...
- 18h berenar es pot escollir entre 2 plats calents
- Les activitats de la nit també son variades: poden quedar-se fins tard, poden beure una copa de vi.... tenen una política de l'alcohol molt lliberal.

Altres aspectes d'interès:

A les habitacions no hi ha timbres, les persones porten teleassistència i els professionals porten un mòbil que els avisa de qui està trucant.

Les persones que tenen tendència a marxar del centre o deambular porten un GPS.

Cada unitat té 2 rentadores i dues assecadores, les persones grans no les utilitzen perquè prefereixen que els rentin la roba, són els professionals de nit els encarregats de la roba. Els llençols i tovalloles ho fa una empresa externa.

Els gerocultors son els que reparteixen la roba les habitacions.

Model de RRHH

Quant arriba un nou treballador a la residència, li mostren els objectius i valors i ha de treballar a partir d'aquests.

Treballen:

- Infermeres
- Gerocultors de grau mitjà
- Gerocultors de grau baix

Inverteixen molt en formacions perquè els professionals puguin fer millor la seva feina, fan venir els formadors a la residència.

Formacions que fan: final de vida, cursos de demències...

Ratis de personal: (recordem que cada unitat té 20 usuaris).

- 8h a 15h hi ha 5 professionals treballant per unitat (entren a treballar gradualment)
- A la tarda hi ha 3 professionals per unitat.
- A la nit hi ha 3 persones per tota la residència.
- Cada unitat té un professional de neteja a jornada completa.

Model Arquitectònic

El 2005 entra una nova llei que obliga que les habitacions han de ser mes grans i amb lavabo, això els obliga a fer obres, i decideixen crear una casa on els treballadors, persones grans i famílies i veïns del barri siguin partícips per decidir com enfoquen la construcció i sobretot l'estètica del lloc.

Fan un treball que es diu SEMINARI DELS SOMNIS = Com volem que sigui la nostra residència, finalment en sorgeix aquest nou model:

- Volen un model sostenible econòmicament i socialment.
- Amb una classificació energètica de l'any 2015.
- I de qualitat arquitectònica.
- Uns edificis que tenen molt en compte la llum i els sorolls, ja que les persones grans passen moltes hores assegudes mirant o escoltant.

Tant els usuaris com els professionals i familiars han participat en la construcció del nou complex, se'ls ha anat explicant el que es feia, inclús la responsable de l'equipament es reunia amb l'arquitecte per saber de primera mà en que podien ajudar.

Els treballadors sentien el canvi com el seu projecte i també implicaven a les famílies

El resultat és un complex que està format per 4 edificis diferents

Tres dels edificis tenen forma de **H** , on hi ha les unitats de convivència i un edifici quadrat on hi ha el servei de cafeteria més la recepció.

En els tres edificis on hi ha les unitats de convivència , les habitacions son a les línies paral·leles i els serveis comuns a la línia del mig (veure foto).

L'edifici quadrat és un edifici amb serveis per la comunitat amb una cafeteria obert a tothom.

El subterrani uneix totes les cases .

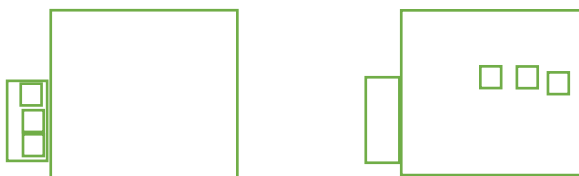
- Tenen un codi de colors que es senyala a l'entrada de la casa amb testos i flors, vermell, verd, groc i aquests colors es repeteixen quant ets el subterrani perquè sàpigues sota de quina casa estàs

Algunes curiositats:

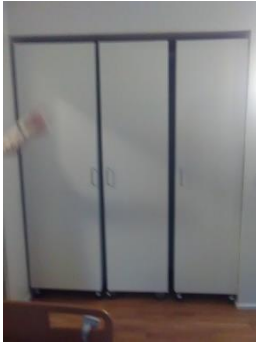
- Planten arbres fruiters.
- Els balcons s'utilitzen poc i decideixen fer galeries que realment s'utilitzen molt més.
- Han posat finestres als lavabos.
- Totes les unitats tenen cuina pròpia (les persones grans la utilitzen poc).

Les habitacions son individuals i tenen 48m2:

- Disposen de tres armaris de 50cm d'ample i que cada un es pot posar en diferents espais de la vivenda, ja sigui per separar una paret o be com armari dins de l'habitació

- També els entreguen el llit i la cuina amb nevera.
- Cada persona decora com vol la seva habitació com ell vol.
- Sistema de grues a totes les habitacions.

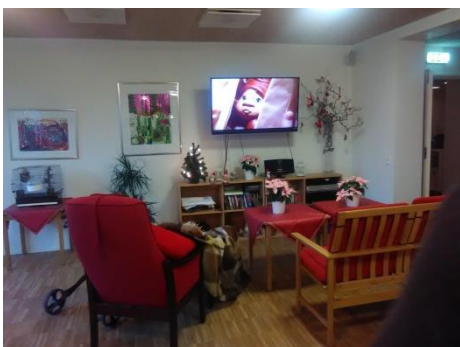
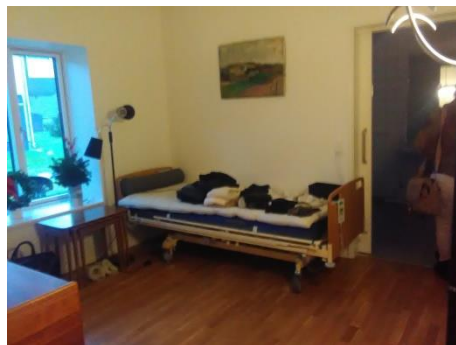

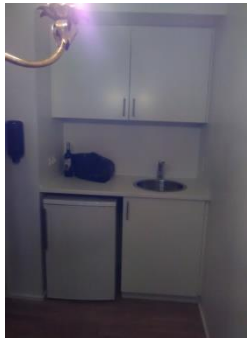
Aspectes Econòmics:

Residents poden pagar uns 18.812€/any Tot inclòs (Lloguer de l'habitatge, cures d'atenció, menjar etc...) Si una persona no pot pagar té ajudes del govern.

S'exclouen begudes alcohòliques, perruqueria i altres serveis de caràcter privat.

El cost real del servei 67.184€/any.

ASPECTES D'INTERÈS

- El lema del model és: LA BONA VIDA EN UNA RESIDÈNCIA
La idea és que les persones grans pugin tenir una vida el mes normal possible. Fan el possible perquè estiguin contents.
- Servei de cafeteria obert a tothom.
- Habitacions com espai de vida.
- Poden veure begudes alcohòliques quant volen.
- Les habitacions no tenen timbres tenen teleassistència
- Armari per separar els espais.

VISITA A PEDER LYKKE CENTRET

És un complex d'habitatges assistits privats, multiculturals, amb espais, activitats i cuina amb menús adaptats als gustos i tradicions de les diferents nacionalitats que conviuen i realitzen activitats al centre. Construït el 1970.

S'hi apliquen els principis de interculturalitat i de l'atenció centrada en la persona de Kitwood.

IMP !!! 67 metres i dues habitacions: aquest és el debat polític que actualment hi ha per definir els espais mínims per persona que ha de tenir qualsevol servei per a gent gran.

El centre residencial format de unitats de convivència disposa de 152 residents, centre per a activitats per a 220 persones (és un centre de dia) i una escola superior d'educació per adults per a 330 persones.

L'escola superior d'educació es un centre de tallers i activitats per persones de més de 65 anys que no presenten patologia, paguen un tarifa fixa cada mes i poden estar-hi tot el dia (dinar apart)

El centre d'activitats, és el més semblant el centre de dia nostre. També hi poden estar tot el dia (menjar apart). Poden cuinar i fer diverses activitats manuals i lúdiques, està pensat per persones que presenten dependència però encara viuen a casa seva la majoria amb servei d'ajuda a domicili.

L'espai residencial està dividit en 4 unitats de convivència de 24 persones cada una.

Aquí ens expliquen que els espais grans els hi són útils (i més barats), ja que el que fan és que divideixen per grups dins els espais grans.

Espais petits només per a persones amb deteriorament cognitiu. El 70% dels residents tenen demència i un 10% tenen problemes psiquiàtrics importants.

Tenen una cuina central on es cuina tot amb producte fresc. Atenen a 19 nacionalitats diferents i a nivell gastronòmic fan cuina multicultural.

Disposen de supermercat petit, saló de bellesa, mercat de segona mà, podòleg, servei de menjador obert a tothom...

L'objectiu és que els usuaris no es sentin hospitalitzats, si no que viuen aquí i és a casa seva. És una organització liberal, on tot està molt permès: estores, tenir relacions sexuals, beure...

La família està molt inclosa: pot dormir cada dia amb el seu usuari i entren i surten quan volen. Són ells que decideixen com i quan participen de la vida de la persona.

El Centre té les seves pròpies directius i el seu propi RRI que regula la vida del dia a dia.

IMP !!! Volen intentar especialitzar a professionals segons el tipus de religió.

La seva teoria és que no han de donar servei a totes les religions d'una manera específica, simplement que cada persona ha de poder viure la seva religió lliurement.

Al ser un espai obert, per ells és un tema clau, ja que la persona gran des de que entra a l'escola de formació, posteriorment passa al centre d'activitats i finalment a la residència. Garantint així el continuïtat assistencial.

Les persones amb dificultats per a pagar aquests serveis, reben una ajuda de l'administració que moltes vegades arriba tard. Atenen a gent molt rica fins a persones grans que han viscut al carrer.

Tenen un protocol on es busca que ningú mori sol, excepte que ho hagi demanat.

El model ACP de Kitwood el treballen cada vegada que arriba a viure una persona, li fan la seva història de vida, on es detallen totes les seves preferències. Han buscat perdre la mirada sanitària per centrar-se en la persona.

La mirada és la persona i no les dolències o malalties que pugui tenir. En diuen el model de l'aflorament: veure en quines coses la persona gran pot aflorar.

A Dinamarca per llei la persona ha d'escollir tot el que tingui a veure en com vol envellir: si vol menjar, la medicació, si vol festes...absolutament tot. La gran tasca dels professionals és la de registrar-ho tot. Han de fer molta pedagogia amb les famílies per facilitar l'evolució de la malaltia de la persona. Per exemple en casos de que la persona vol anar sense camiseta...la família pot pensar que no el cuidem bé.

Aproximadament un 30% de les persones tenen un testament que inclou com volen ser cuidats en relació al cos, com volen ser cuidats des d'una morada ètica, en relació als seus diners...

Quan una persona s'incorpora a viure a la residència li recomanen que faci testament.

L'edifici es molt antic i està construït en forma de quadrat, amb un jardí intern que facilita que les persones pugin sortir al jardí i airejar-se sense que aquest no comuniqui amb el carrer.

El jardí té bicicletes, petanca, golf, té espai perquè les persones que tenen una mascota la puguin portar, hi ha gallines i gossos.

El personal el formen directament ells, disposen d'un espai per formació propi pels estudiants.

ASPECTES D'INTERÈS

Disposen de centre diürn amb cuina.

Tenen un jardí interior que facilita que puguin sortir a l'exterior però que no s'escapin.

Disposen de diferents menjadors petits per les unitats, faciliten espais privats.

Ofereixen una escola d'adults que ve a ser un espai d'activitats per a l'envelliment actiu.

A continuació algunes imatges del centre assistencial:

1. L'exterior:

2. Les zones comunes de l'interior

3. Interior, zona de les habitacions.

